

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

วันศุกร์ที่ 29 มีนาคม 2567 เวลา 09.30 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา เป็นประธานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) โดยมี ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

(1) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ไม่มี)

(2) รับรองรายงานการประชุม

- รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) จำนวน 5 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 วันพฤหัสบดีที่ 13 กรกฎาคม 2566

ครั้งที่ 2 วันพุธที่ 19 กรกฎาคม 2566

ครั้งที่ 3 วันศุกร์ที่ 4 สิงหาคม 2566

ครั้งที่ 4 วันอังคารที่ 22 สิงหาคม 2566

ครั้งที่ 5 เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ 11 ถึงวันอังคารที่ 12 กันยายน 2566

ที่ประชุมรับรอง

(3) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (ไม่มี)

ที่ประชุมขอให้นำเรื่องอื่น ๆ ที่ 6.1 และ 6.2 ขึ้นมาพิจารณาก่อน ที่ประชุมเห็นด้วย
6.1 ขอดอนร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งรองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล กับคณะ เป็นผู้เสนอ ออกจากระเบียบวาระการประชุมตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 37

รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย แถลงต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาว่า ตามที่ตนกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อประธานรัฐสภา ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2566 นั้น เนื่องจากเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ที่เสนอมาดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ จึงขอดอนร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ดังกล่าวไปก่อน

6.2 ขอดอนร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งรองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล กับคณะเป็นผู้เสนอ ออกจากระเบียบวาระการประชุมตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 37

ที่ประชุมอนุญาต

เรื่องด่วน

5. ความตกลงการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา (Free Trade Agreement between the Kingdom of Thailand and the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ แถลงต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ว่าได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้มาชี้แจงเกี่ยวกับความตกลงการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ดังนี้ 1 ความเป็นมาของความตกลงเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2561 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกรอบการเจรจาการค้าเสรีไทย - ศรีลังกา ซึ่งเป็นความตกลงกรอบแบบกว้างครอบคลุมการเปิดตลาดการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และประเด็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยไทยและศรีลังกาได้ประกาศ FTA ไทย - ศรีลังกา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2561 ณ กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา โดยในปี 2562 สิ้นปี 2565 การเจรจาได้หยุดชะงักเป็นการชั่วคราวเนื่องจากสถานการณ์ภายในประเทศศรีลังกาและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทั้งนี้ ไทยและศรีลังกาได้ประชุมเจรจาจัดทำ FTA ไทย - ศรีลังกา รวมทั้งสิ้น 9 ครั้ง และการประชุมเจรจาในครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 18 - 20 ธันวาคม 2566 ไทยและศรีลังกาสามารถสรุปผลการเจรจาจัดทำ FTA ไทย - ศรีลังกา ดังนั้น กระทรวงพาณิชย์ จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อร่างความตกลงการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา และเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2567 คณะรัฐมนตรีได้มีความเห็นชอบการตกลงการค้าเสรีไทย - ศรีลังกา และต่อมาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ตนและรัฐมนตรีการค้าพาณิชย์และความมั่นคงทางอาหารของศรีลังกา ได้ลงนามความตกลงดังกล่าว ณ กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา โดยความตกลง FTA ไทย - ศรีลังกา จะเป็นความตกลงการค้าเสรีฉบับที่ 15 ของประเทศไทยสาระสำคัญของความตกลงการค้าเสรีไทย - ศรีลังกา ประกอบด้วย 14 บท 9 ภาคผนวก ได้แก่ 1 บทบัญญัติเบื้องต้นและคำนิยามทั่วไป 2 การค้าสินค้า 3 กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า 4 พิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า 5 มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช 6 อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า 7 การเยียวยาทางการค้า 8 การค้าบริการ 9 การลงทุน 10 ทรัพย์สินทางปัญญา 11 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ 12 ความโปร่งใส 13 การระงับข้อพิพาท และ 14 สถาบันและบทบัญญัติสุดท้าย จึงขอสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับ FTA ดังนี้

1. เกี่ยวกับการค้าสินค้าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าโลก โดยกำหนดพันธะกรณีที่ประเทศภาคีต้องปฏิบัติในการลดหรือยกเว้นอากรตามศุลกากรข้อผูกพัน การอำนวยความสะดวกทางการค้า ตลอดจนให้มีความโปร่งใส และระบบประสานทางการค้าจากการใช้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของประเทศภาคีในส่วนของ การเปิดตลาดการค้าสินค้าไทยและศรีลังกา มีระดับการเปิดตลาดการค้าสินค้าที่เท่าเทียมกันคือร้อยละ 85 ของจำนวนรายการสินค้าทั้งหมด และมีระยะเวลาในการลดยกเว้นอากรแถมเป็นระยะเวลา 16 ปี นับจากวันที่ความตกลงบังคับใช้โดยสินค้าน้อยกว่า 50 ของรายการสินค้าทั้งหมด จะยกเว้นภาษีทันทีที่มีความตกลงมีผลใช้บังคับ 2. มีพื้นฐานอยู่ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและบริการภายใต้องค์การ การค้าโลก โดยกำหนดพันธะกรณีต่าง ๆ ที่ประเทศภาคีต้องใช้ปฏิบัติตามมาตรการการค้าบริการ ได้แก่ (1) การให้บริการข้ามพรมแดน (2) การบริโภคในต่างประเทศ (3) การจัดตั้งธุรกิจ และ (4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดาโดยไทยได้เปิดตลาดการค้าเสรีการค้าและบริการอยู่ในระดับที่ไม่เกินไปกว่ากรอบของกฎหมายกำหนด โดยการเปิดตลาดภายใต้การตกลงการค้าเสรีที่ไทยเป็นภาคีรวมทั้งเป็นสาขาที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติ อาทิ บริการสาขาโทรคมนาคม บริการสาขาด้านการท่องเที่ยว และการบริการด้านสาขาการขนส่ง ทั้งนี้ ไทยได้เปิดตลาดให้ผู้บริการของศรีลังกาถือหุ้นในกิจการได้ถึงร้อยละ 70 ในบางสาขาย่อย อาทิ บริการวิจัยและพัฒนา บริการสาขา ด้านคอมพิวเตอร์ และบริการด้านการจัดการ ขณะที่ศรีลังกาเปิดตลาดให้ภายในระดับสูงโดยการเปิดตลาดให้นักลงทุนไทยถือหุ้นได้ถึงร้อยละร้อยมีสาขาบริการต่าง ๆ จำนวน 50 สาขาย่อย อาทิ บริการคอมพิวเตอร์ บริการการวิจัยและพัฒนา บริการการโฆษณา บริการด้านการบริหารจัดการ บริการโทรคมนาคม บริการสิ่งแวดล้อม บริการด้านการเงินและประกันภัย บริการด้านโรงแรม และร้านอาหาร บริการด้านการกีฬาและนันทนาการ บริการด้านการขนส่งทางทะเล 3. การลงทุนที่ครอบคลุม 4. เสาหลักของการลงทุน ได้แก่ การเปิดเสรี การส่งเสริม การอำนวยความสะดวก และการคุ้มครองการลงทุน ทั้งนี้ ไทยได้เปิดเสรีให้นักลงทุนของศรีลังกาเข้ามาลงทุนในสาขาการผลิต โดยผูกพันให้สามารถถือหุ้นได้สูงถึงร้อยละร้อย จำนวนทั้งสิ้น 30 สาขา อาทิ การแปรรูปการถนอมเนื้อสัตว์ การแปรรูปและการถนอมเนื้อปลา การแปรรูปและการถนอมผลไม้และผัก และศรีลังกาให้นักลงทุนไทยสาขาการผลิตโดยผูกพันให้นักลงทุนไทยสามารถถือหุ้นได้สูงสุดร้อยละร้อย จำนวน 35 สาขา อาทิ การแปรรูปอาหาร การผลิตสิ่งทอ การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ สารสำคัญที่ได้กล่าวมา แสดงให้เห็นว่า FTA ไทยและศรีลังกา ได้สะท้อนบริบทศักยภาพทางเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศ ซึ่งถือเป็นความสำเร็จร่วมกันของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่มีส่วนร่วมให้ความเห็นเพื่อเป็นท่าทีในการเจรจาของไทยในทุกช่วงของการเจรจา ดังนั้น ในภาพรวม FTA ไทย - ศรีลังกา มีความสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องของไทยในปัจจุบันโดยไม่จำเป็นต้องแก้กฎหมายภายในประเทศเพิ่มเติมจากที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือมีนโยบายที่จะดำเนินการ

แต่จะมีการออกประกาศของกระทรวงการคลังและกระทรวงพาณิชย์ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1. ประกาศกระทรวงการคลังการยกเว้นอากรแสตมป์ และยกเว้นศุลกากรสินค้าที่ผูกพันกับการลดภาษีภายใต้การตกลงการค้าเสรีไทย - ศรีลังกา 2. ประกาศกรมศุลกากรและคำสั่งทั่วไปของกรมศุลกากรที่ปฏิบัติตามพันธกรณีของความตกลง และ 3. กรมการค้าต่างประเทศ เรื่องการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามความตกลงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และขั้นตอนในการขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าประกอบการส่งออกเพื่อใช้สิทธิภาษีทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลง ทั้งนี้ ความตกลง FTA ไทย - ศรีลังกา จะมีผลใช้บังคับหลังจากคู่ภาคีได้แจ้งว่ามีการดำเนินการกระบวนการภายในประเทศที่จำเป็นสำหรับการมีผลบังคับใช้ตามความตกลงดังกล่าวแล้วเสร็จ ประโยชน์ของความตกลงเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทยในตลาดศรีลังการวมทั้งขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนให้กับนักลงทุนไทยที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานในภูมิภาคเอเชียใต้รวมทั้งตะวันออกกลาง เอเชียกลาง และยุโรป เนื่องจากศรีลังกาเป็นประเทศที่มีจุดแข็งด้านที่ตั้งทางยุทธศาสตร์อยู่บนเส้นทางเดินเรือที่มีความสำคัญของโลกในมหาสมุทรอินเดีย เชื่อมต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออก รวมทั้งมีวัตถุดิบทั้งทางด้านการเกษตร การประมงและแร่ธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับเป็นฐานการลงทุนของนักลงทุนไทย โดยในด้านการค้าสินค้าความตกลงจะช่วยขยายโอกาสให้สินค้าไทยในการเข้าสู่ตลาดศรีลังกาและยกเว้นภาษีสินค้าถึงร้อยละ 80 ของจำนวนรายการสินค้าทั้งหมดโดยสินค้าไทยที่จะได้รับประโยชน์ ได้แก่ สัตว์มีชีวิต อาหารปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ อาหารสัตว์ ยานยนต์และชิ้นส่วน สิ่งทอ อัญมณี ปุ๋ยและพลาสติก เครื่องปรับอากาศ เฟอร์นิเจอร์ นอกจากนี้ การค้าจากวัตถุดิบในศรีลังกา ได้แก่ สารเติมแต่งสำหรับน้ำมันหล่อลื่น ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของสินค้าไทยด้านการค้าบริการ ความตกลงจะช่วยเพิ่มโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยเข้าไปลงทุนในภาคบริการในศรีลังกามากขึ้น โดยศรีลังกาได้เปิดตลาดให้ไทยเพิ่มเติมจากที่ผูกพันไว้ในกรอบองค์การการค้าโลก และอนุญาตให้ผู้ประกอบการไทยสามารถถือหุ้นได้ถึงร้อยละร้อยในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ ได้แก่ สาขาบริการ คอมพิวเตอร์ บริการวิจัยและพัฒนา บริการโฆษณา บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ บริการทดสอบและวิเคราะห์ทางเทคนิค บริการโทรคมนาคม บริการสิ่งแวดล้อม บริการด้านการเงิน รวมถึงการประกันภัยบริการโรงแรมและอาหาร บริการด้านการกีฬาและนันทนาการ การบริการขนส่งทางทะเล และด้านการลงทุนความตกลงจะสร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการไทยเข้าไปลงทุนในศรีลังกามากขึ้นในสาขาที่ไทย มีศักยภาพโดยเฉพาะการลงทุนจัดตั้งธุรกิจในสาขาการผลิต จำนวน 35 สาขา อาทิ การแปรรูปอาหารการผลิตสิ่งทอ การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ นอกจากนี้ นักลงทุนไทยจะได้รับการคุ้มครองการลงทุน อาทิ การลงทุนที่ได้รับผลกระทบจากการเวียนคืนหรือเหตุการณ์ไม่สงบภายในประเทศรวมถึงนักลงทุนไทยสามารถใช้กลไกระงับข้อพิพาท อย่างไรก็ตาม อาจมีการนำสินค้า

จากศรีลังกาเพิ่มมากขึ้น ศรีลังกา มีศักยภาพในตลาดโลก ได้แก่ ใบชาและมะพร้าวฝอย ซึ่งไทยยังสงวนสิทธิรายการยกเว้นภาษีสินค้าต่าง ๆ ของศรีลังกา เพราะการนำเข้าที่อยู่ในปริมาณเท่าใดก็ตาม อยู่ภายใต้ FTA เท่านั้น ดังนั้น จึงคาดว่าไทยยังไม่ได้รับผลกระทบจากการเปิดตลาดสินค้าดังกล่าวให้กับศรีลังกา สำหรับการเปิดตลาดการค้าบริการอาจก่อให้เกิดการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการไทยและศรีลังกาในบางสาขาย่อยหรือบางกิจกรรม อาทิ บริการด้านคอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ตาม แต่ยังคงกำหนดเงื่อนไขแบบกว้างให้รัฐสามารถออกมาตรการที่ปกป้องผลประโยชน์ของชาติและผู้ประกอบการภายในประเทศได้ สำหรับการเปิดเสรีการลงทุนไทยได้ผูกพันสาขาการผลิตเพิ่มเติมจาก RCEP จำนวน 6 สาขา ได้แก่ 1. อุปกรณ์ที่ใช้ในทางการแพทย์และเครื่องใช้ทางศัลยกรรมกระดูก 2. อากาศยานและยานอวกาศ 3. ผลิตภัณฑ์สีเขียว 4. ยางล้อและยางใน 5. ผลิตภัณฑ์อื่นๆ 6. หัวรถจักรและตู้สำหรับขนส่งทางรถไฟราง ดังนั้น การเปิดเสรีภายใต้ความตกลงการค้าไทย - ศรีลังกา ยังไม่น่าจะก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบ นอกจากนี้ กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับสาขาการผลิตยังไม่มีข้อจำกัดสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างชาติ นอกจากนี้ ปัจจุบันรัฐบาลได้มีมาตรการเพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า อาทิ 1. กองทุนปรับโครงสร้างทางการผลิตภาคการเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2. กองทุนช่วยเหลือเพื่อการปรับตัวของภาคการผลิตและภาคบริการที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดการค้าเสรีทางการค้าภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในการจัดตั้งกองทุนดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2565 เพื่อเป็นกลไกในการช่วยเหลือเยียวยาตลอดจนผู้ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าให้สามารถปรับตัวและมีศักยภาพในการแข่งขัน โดยในขณะนี้กระทรวงพาณิชย์อยู่ในระหว่างจัดทำร่างพระราชบัญญัติกองทุนช่วยเหลือเพื่อปรับตัวของภาคการผลิต และภาคบริการที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามกระบวนการตรากฎหมายต่อไป การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เผยแพร่ข้อมูลระหว่างความตกลงไปกับศรีลังกาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมอย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้กับทุกภาคส่วน เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเพื่อความตกลงไทย - ศรีลังกา มีผลบังคับใช้ ดังนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้มีการจัดประชุมชี้แจงข้อมูลความคืบหน้าการเจรจาจัดทำความตกลงออกเป็นระยะ ๆ โดยในปี 2566 ได้มีการประชุม 2 ครั้งในเดือนกรกฎาคม และเดือนตุลาคม รวมทั้งได้จัดสัมมนาใหญ่เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานวางรากฐานการค้าการลงทุนเพื่อ FTA ไทย - ศรีลังกา เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2566 โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนากว่า 250 คน หลังจากการเสร็จสิ้นการเจรจาเมื่อเดือนธันวาคม 2566 กระทรวงพาณิชย์ ได้จัดสัมมนาประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลความตกลง ไทยศรีลังกา เพื่อให้การรับฟังข้อมูลและความเห็นจากประชาชน ซึ่งมีผู้เข้าร่วมงานรวม 6,525 คน โดยมี ดังนี้ 1 การจัดประชุมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลสรุปผลการเจรจาจัดทำ

ความตกลง FTA ไทย - ศรีลังกา เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2567 โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 201 คน 2. การจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ เรื่อง รุกตลาดเอเชียใต้ย้ายการค้าการลงทุนไทย - ศรีลังกา เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2567 มีผู้เข้าร่วม จำนวน 296 คน 3. การจัดสัมมนาประชาพิจารณ์ออนไลน์ เรื่อง รุกตลาดเอเชียใต้ขยายการค้าการลงทุนจาก FTA ไทย - ศรีลังกา เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2567 มีผู้เข้าร่วม จำนวน 110 คน 4. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความตกลง FTA ไทย - ศรีลังกา ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นเว็บไซต์กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2567 มีผู้เข้าชม จำนวน 5,000 กว่าคน ทั้งนี้ ผลการรับฟังความเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ ในภาพรวมไม่มีข้อขัดข้องในการจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยศรีลังกา โอกาสทางการค้าให้กับภาคเอกชนโดยไทยถือเป็นภูมิภาคในอาเซียนที่สามารถสรุปการเจรจา FTA ไทย - ศรีลังกาได้ต่อจากสิงคโปร์ หากได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วกระทรวงพาณิชย์จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องก่อนการแสดงเจตนาที่มีผลผูกพันต่อไป สุดท้ายนี้ การตกลงระหว่างไทยและศรีลังกาถือเป็นความตกลงของคนไทยทุกคนที่จะช่วยพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของไทย รวมทั้งจะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของไทยในห่วงโซ่อุปทานระดับภูมิภาคและระดับโลก ตลอดจนส่งเสริมให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนต่อไป

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ มีการแจกความตกลงการค้าเสรี หรือ FTA ฉบับนี้เพียง 2 ชั่วโมง ก่อนการพิจารณา จึงมีความเห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่รอบคอบ เนื่องจากสมาชิกฯ มีเวลาศึกษาข้อมูลไม่เพียงพอ ทั้งที่เป็นข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศที่มีความสำคัญ การเจรจากับประเทศมหาอำนาจ ประเด็นที่มีการเรียกร้องเสมอคือ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ จึงขอสอบถามว่าใน FTA ฉบับนี้มีการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยหรือไม่ ศรีลังกาเป็นประเทศกำลังพัฒนาและมีความต้องการมหาศาลจากภาครัฐ นอกจากนี้ FTA ฉบับนี้มีการจัดทำมาหลายปีแล้วแต่ยังไม่มีข้อสรุปเนื่องจากปัญหาและอุปสรรคหลายประการ จนรัฐบาลชุดปัจจุบันมีนโยบายเศรษฐกิจเชิงรุกและมุ่งมั่นที่จะมีบทบาทในเวทีโลก และตั้งเป้าให้เร่งรัดการเจรจา FTA ฉบับต่าง ๆ เพื่อขยายการค้าการลงทุนของไทย รวมทั้ง FTA ฉบับนี้ โดยในเดือนธันวาคม 2566 ไทยและศรีลังกาก็สามารถตกลงร่วมกันได้ ซึ่งเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 ได้ลงนามความตกลงการค้าเสรีร่วมกัน แม้ว่าศรีลังกาจะไม่ใช่คู่ค้าอันดับต้น ๆ ของไทย แต่ต้องพิจารณาว่าตลาดนั้นมีสิ่งประเทศไทยต้องการหรือไม่ ซึ่งประเทศไทยได้ดุลการค้ากับประเทศศรีลังกา เมื่อความตกลง FTA ฉบับนี้มีผลใช้บังคับ จะช่วยผลักดันมูลค่าการส่งออกของไทยไปยังศรีลังกาให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ที่สำคัญฝ่ายศรีลังกายังเปิดตลาดให้ประเทศไทยอยู่ในระดับที่สูงที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศต่างที่ประเทศศรีลังกามีความตกลง FTA ด้วย ในขณะที่ไทยเปิดตลาดให้ศรีลังกาน้อยกว่าคู่เจรจาอื่นที่ผ่านมา ในประเทศกลุ่มอาเซียนมีแค่สิงคโปร์และไทยเท่านั้นที่มีความตกลง FTA กับประเทศศรีลังกา และเป็นข้อยืนยันได้ว่าศรีลังกาเป็นตลาดใหม่

นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการส่งออกให้กับผู้ประกอบการและเกษตรกรของไทย ยังมีการเปิดเสรีด้านการลงทุนให้กับประเทศคู่ค้า ซึ่งจะขยายโอกาสให้ผู้ประกอบการเข้าไปลงทุนในศรีลังกาในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ รวมทั้งเป็นจุดหมายที่สำคัญของนักลงทุนไทยเนื่องจากมีทำเลที่ตั้งทางยุทธศาสตร์ การเดินเรือในมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แอฟริกา และยุโรป ตลอดจนมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และมีวัตถุดิบที่ประเทศไทยและทั่วโลกมีความต้องการ และเป็นประเทศภาคีความตกลงการค้าเสรีเอเชียใต้ หรือ The South Asian Free Trade Area (SAFTA) ทำให้ศรีลังกาสามารถเป็นฐานการลงทุนให้กับผู้ประกอบการไทยที่ต้องการไปลงทุนการผลิตสินค้าและบริการเพื่อส่งออกไปยังตลาดเอเชียใต้ได้ สำหรับประเด็นทางด้านกฎหมาย FTA ฉบับนี้อยู่ในระดับเดียวกับที่ประเทศไทยเคยทำข้อตกลงมาก่อนหน้านี้ จึงไม่ได้มีผลให้ต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับความตกลงฉบับนี้ แต่ต้องดำเนินการออกประกาศในระดับกรมเพื่อลดภาษีและออกใบอนุญาตเท่านั้น สมาชิกฯ เสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมออกประกาศโดยเร็วเพื่อให้ทันท่วงที อย่างไรก็ตาม ความตกลง FTA ดังกล่าวยังต้องมีการยกระดับในอนาคต นอกจากนี้สมาชิกฯ ได้มีข้อสังเกตและข้อกังวลว่า เอกสารดังกล่าวควรสรุปรายการประเภทสินค้า 10 อันดับแรกที่ได้รับการยกเว้นอากรทันที ทายอดลดอากร หรือไม่ผูกพันอากร เพื่อให้สะดวกต่อการพิจารณาและปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ ส่วนประเด็นดุลการค้าระหว่างไทยกับศรีลังกาลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงคาดหวังว่า FTA ฉบับนี้จะช่วยกระตุ้นดุลการค้าและไม่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบ และขอให้ผู้ประกาศระวังในเรื่องสถานะทางเศรษฐกิจของประเทศศรีลังกา เนื่องจากมีภาวะเงินเฟ้อค่อนข้างสูงและไม่สามารถชำระหนี้ที่ประเทศจีนได้รับสัมปทานในการสร้างท่าเรือ ซึ่งทำให้มีความเสี่ยง รัฐบาลจึงควรพิจารณาในประเด็นดังกล่าวด้วยเช่นกัน

นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ตอบชี้แจงว่า ขอขอบคุณสมาชิกรัฐสภาทุกคนที่ให้ความสำคัญกับความตกลงการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สภาวะของโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจประเทศไทยเช่นกัน การจัดทำ FTA เป็นการเปิดช่องทางที่เป็นประโยชน์ต่อการค้าขาย การลงทุน รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างรอบคอบเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อพี่น้องประชาชน สำหรับที่สมาชิกฯ ได้ตั้งข้อสังเกตว่ามีการแจกความตกลงการค้าเสรี หรือ FTA ฉบับนี้เพียง 2 ชั่วโมง ไม่สามารถทำความเข้าใจได้ทันนั้น จึงขอชี้แจงว่าการตกลง FTA ได้ลงนามเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 และมีการเผยแพร่เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2567 ต่อสาธารณชนแล้ว สำหรับรัฐสภาได้จัดทำเป็นรูปเล่ม และได้จัดส่งเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2567 จำนวน 750 เล่ม ซึ่งถือว่าการส่งล่วงหน้าแล้ว ข้อห่วงใยของสมาชิกรัฐสภา ถือเป็นข้อห่วงใยของรัฐบาลเช่นกัน หากสิ่งใดที่รัฐสภาแสดงความคิดเห็นจะได้นำไปแก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ส่วนกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา รัฐบาลได้ยึดกรอบความตกลงตั้งแต่ปี 2561 ส่วนประเด็น

ดุลการค้าที่ผ่านมาไทยได้ดุลการค้ามากกว่าศรีลังกา เพิ่มขึ้นร้อยละ 16 สำหรับผลกระทบที่เกิดจากการค้าเสรีรัฐบาลได้ดำเนินการอย่างระมัดระวังอย่างต่อเนื่องต่อไป

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบความตกลงการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา (Free Trade Agreement between the Kingdom of Thailand and the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka) ด้วยคะแนน 580 เสียง

4. ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 31 ให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 210 (2) (รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล เป็นผู้เสนอ)

รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล สส.พรรคเพื่อไทย แถลงญัตติต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 123 คน ได้ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 256 (1) และ (2) เสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ โดยจัดทำเป็นร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... เสนอต่อประธานรัฐสภา เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2567 โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 256 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและเพิ่มเติมหมวด 15/1 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ต่อมาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่าประธานรัฐสภาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีหลักการในการเพิ่มเติมหมวด 15/1 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ย่อมเป็นการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงมิใช่ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้ ตามนัยคำวินิจฉัยที่ 4/2564 ลงวันที่ 11 มีนาคม 2564 ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 211 วรรคสี่ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลผูกพันรัฐสภา ประกอบกับประธานรัฐสภาจะบรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเข้าระเบียบวาระการประชุมรัฐสภาได้ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 119 นั้น จะต้องเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเป็นรายมาตรา เมื่อร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้มิใช่ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ประธานรัฐสภาจึงไม่สามารถบรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมรัฐสภาได้ การที่ประธานรัฐสภาไม่บรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งข้าพเจ้ากับคณะได้เสนอญัตติเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมรัฐสภา เพื่อดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา 256 (2) ถึง (8) นั้น เท่ากับประธานรัฐสภาเห็นว่ารัฐสภาไม่มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว แต่เห็นว่าร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับดังกล่าวเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 256 (2) และการเสนอญัตติของข้าพเจ้าและคณะก็เป็นไปตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 4/2564 จึงขอที่ประธานรัฐสภาจะบรรจุ

ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว เข้าระเบียนวาระการประชุมรัฐสภาและรัฐสภามีหน้าที่และอำนาจพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้โดยมีเหตุผล ดังนี้

1. ตามคำวินิจฉัยที่ 4/2564 ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้วินิจฉัย ณ ที่ใดเลย ว่าร่างรัฐธรรมนูญที่มีหลักการในการเพิ่มเติมหมวด 15/1 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มิใช่ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่ตนกับคณะเสนอเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 256 (2) ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 119 และคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 4/2564 เป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเป็นรายมาตรา ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนี้หากรัฐสภาพิจารณาเสร็จสิ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา 256 (2) ถึง (8) ไม่ว่าจะมีการแก้ไขในมาตราใดหรือไม่ก็ตาม เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ก็ยังมีผลใช้บังคับอยู่ เพียงแต่มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 256 และเพิ่มบทบัญญัติหมวด 15/1 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เข้าไปเท่านั้น มิใช่เป็นการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นใช้แทนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แต่อย่างใด

2. การบรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของข้าพเจ้ากับคณะเข้าระเบียนวาระการประชุมรัฐสภาเป็นหน้าที่และอำนาจของประธานรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 80 และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 119 และการที่รัฐสภาพิจารณาและลงมติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ที่ต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 156 (15) และ มาตรา 256 (2) ถึง (8) และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 113 ถึงข้อ 135 และไม่ขัดต่อคำวินิจฉัยที่ 4/2564 แต่อย่างใด โดยศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ คือ "การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วยวิธีการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้มีหมวด 15/1 ย่อมมีผลเป็นการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 อันเป็นการแก้ไขหลักการสำคัญที่ผู้มีอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญดั้งเดิมต้องการปกป้องคุ้มครองไว้ หากรัฐสภาต้องการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ต้องจัดให้ประชาชนผู้ทรงอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญออกเสียงประชามติเสียก่อนว่าสมควรมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ ถ้าผลการออกเสียงประชามติเห็นชอบด้วย จึงดำเนินการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ต่อไป เมื่อเสร็จแล้วต้องจัดให้มีการออกเสียงประชามติว่าเห็นชอบหรือไม่กับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อีกครั้งหนึ่งซึ่งเป็นการให้ประชาชนพิจารณาเนื้อหาของร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แล้วจึงนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว จึงนำประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป อันเป็นกระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญตามครรลองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า รัฐสภามีหน้าที่และอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญ

ฉบับใหม่ได้โดยต้องให้ประชาชนผู้มีอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญได้ลงประชามติเสียก่อนว่าประชาชนประสงค์จะให้มียุทธธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ และเมื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสร็จแล้ว ต้องให้ประชาชนลงประชามติเห็นชอบหรือไม่กับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อีกครั้งหนึ่ง"

3. เมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ารัฐสภาทำหน้าที่และอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะเกิดขึ้นได้ก็เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้มีบทบัญญัติที่ว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก่อน เนื่องจากไม่มีรัฐธรรมนูญฉบับใดที่จะบัญญัติถึงวิธีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไว้ในรัฐธรรมนูญและการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็ต้องเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมทำนองเดียวกับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม แม้จะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ก็ยังคงถือว่าเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา 256 (2) ดังนั้น ที่ประธานรัฐสภาเห็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของตนมิใช่ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม จึงไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

4. คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญระบุถึงการทำให้ประชามติเพียง 2 ครั้ง สำหรับการทำให้ประชามติครั้งแรก ศาลรัฐธรรมนูญระบุเพียงว่า "หากรัฐสภาต้องการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ต้องจัดให้ประชาชนผู้ทรงอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญออกเสียงประชามติเสียก่อนว่าสมควรมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่" ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ระบุว่าต้องออกเสียงประชามติก่อนบรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่มีบทบัญญัติให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เข้าระเบียบวาระการประชุมรัฐสภา หรือก่อนรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวแต่อย่างใด การที่ประธานรัฐสภาอ้างคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 5/2564 ปฏิเสธไม่บรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของตนกับคณะเข้าระเบียบวาระการประชุมรัฐสภา เท่ากับอ้างว่าบรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเข้าระเบียบวาระการประชุมไม่ได้ และรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนั้นไม่ได้ หากยังไม่มี การออกเสียงประชามติว่าประชาชนประสงค์จะให้มียุทธธรรมนูญฉบับใหม่ ทั้ง ๆ ที่ศาลรัฐธรรมนูญมิได้วินิจฉัยเช่นนั้นเลย และหากถือตามความเห็นของประธานรัฐสภาจะเป็นผลให้การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ต้องทำประชามติถึง 3 ครั้ง คือ ครั้งที่หนึ่งก่อนบรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเข้าระเบียบวาระการประชุมรัฐสภาครั้งที่สอง เมื่อรัฐสภาลงมติเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมในวาระที่สามแล้วซึ่งเป็นการทำประชามติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 256 (8) และครั้งที่สามเมื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้วเสร็จ

5. ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของตนกับคณะ นอกจากเพิ่มเติม หมวด 15/1 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้ว ยังแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 256 ที่อยู่ในหมวด 15 การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ซึ่งเมื่อรัฐสภาลงมติเห็นชอบในการพิจารณา วาระที่สามแล้ว ต้องจัดให้มีการออกเสียงประชามติและผลประชามติเห็นชอบด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมก่อนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 256 (8) จึงจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยได้

การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะเริ่มต้นเมื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยในร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมและประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 256 (7) ประกอบมาตรา 81 และมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ซึ่งตามมาตรา 5 แห่งร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของตนกับคณะ ให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการรับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมใช้บังคับ ดังนั้น ประชาชนผู้ออกเสียงประชามติซึ่งได้เห็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมจะทราบโดยชัดเจนว่า การออกเสียงเห็นชอบด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเท่ากับเห็นชอบให้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วย นอกจากนี้ ในร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของข้าพเจ้ากับคณะ มาตรา 4 ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 256 (11) ถึง (13) บัญญัติชัดเจนว่าเมื่อการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสร็จแล้ว ต้องจัดให้มีการออกเสียงประชามติ โดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องเผยแพร่เนื้อหาของร่างรัฐธรรมนูญให้ประชาชนรับทราบเป็นการทั่วไปผ่านสื่อมวลชน เวทีแสดงความคิดเห็นและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกประเภท โดยให้ผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ ได้แสดงความคิดเห็นโดยเสรีภายใต้กรอบของกฎหมาย หากคณะแนวการออกเสียงประชามติเห็นชอบด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ จึงจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยได้ หากคณะแนวการออกเสียงประชามติไม่เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญก็ตกไป ดังนั้น กระบวนการในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่ตนกับคณะเสนอจึงมีการทำประชามติตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 4/2564 โดยครบถ้วน

6. ตามข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง การทำประชามติแต่ละครั้ง ใช้งบประมาณกว่า 3,000 ล้านบาท การทำประชามติก่อนบรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเข้าระเบียบวาระการประชุมรัฐสภาเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินซึ่งมาจากภาษีอากรที่เก็บจากประชาชน โดยไม่มีประโยชน์และไม่มีเหตุผล

เมื่อร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 256 และเพิ่มเติมหมวด 15/1 การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่) ที่เสนอเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 256 (2) ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 119 และไม่ขัดต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 4/2564 ตามที่กราบเรียนไปข้างต้น ทั้งไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 255 ซึ่งห้ามแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ การที่ประธานรัฐสภาไม่บรรจุญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมรัฐสภาทำให้รัฐสภาไม่สามารถใช้หน้าที่และอำนาจพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวได้ จึงเป็นกรณีปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาที่เกิดขึ้นแล้วและยังไม่มีคำวินิจฉัย

ของศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ ตนในฐานะสมาชิกรัฐสภาจึงขอเสนอญัตตินี้ ตามข้อบังคับการประชุม รัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 31 ขอให้รัฐสภามีมติว่ากรณีมีปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ตามมาตรา 210 (2) ของรัฐธรรมนูญขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า "รัฐสภาจะบรรจุวาระและพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่มีบทบัญญัติให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยยังไม่มีผลการออกเสียงประชามติว่าประชาชนประสงค์จะให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ได้หรือไม่" และถ้าหากว่ารัฐสภาสามารถบรรจุร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่มีบทบัญญัติให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้แล้ว การจัดให้ประชาชนผู้ทรงอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญออกเสียงประชามติเสียก่อนว่าสมควรมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ จะสามารถกระทำในขั้นตอนที่รัฐสภาลงมติให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมในวาระสามแล้ว โดยสอบถามไปพร้อมกับกรณีตามมาตรา 256 (8) ได้หรือไม่เพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยที่ 4/2564 หากไม่ได้จะต้องสอบถามในขั้นตอนใด ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 210 (2) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2561 มาตรา 7 (2) มาตรา 41 วรรคสอง (4) และมาตรา 44

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ สมาชิกรัฐสภามีความกังวลว่า ภายใต้การพยายามผลักดันให้เกิดการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ สิ่งของรัฐสภากำลังดำเนินการอาจเป็นการยื่นดาบให้กลุ่มคนเพียงกลุ่มเดียวตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ และไม่เชื่อว่าควรจะมีการพิจารณาญัตติดังกล่าวในวันนี้ สาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องมีการพิจารณาญัตติในวันนี้เชื่อว่าเกิดจากการจัดจิตใจของประธานรัฐสภาในการไม่บรรจุร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญของพรรคเพื่อไทย และพรรคก้าวไกล ลงในระเบียบวาระการประชุม โดยให้เหตุผลว่าขัดกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 4/2564 ซึ่งได้พูดถึงเหตุผลและความจำเป็นในการทำประชามติ 2 ครั้ง คือ ก่อนจะมีการทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และหลังจากมีการทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทั้งนี้ ประธานรัฐสภาได้ตีความว่าต้องมีการจัดทำประชามติก่อนที่จะมีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งต้องทำประชามติทั้งหมด 3 ครั้ง จึงเป็นที่มาของการเสนอญัตติในวันนี้ อย่างไรก็ตาม สามารถดูคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อนำมาตีความคำวินิจฉัยส่วนกลางได้เช่นกัน ซึ่งคณะกรรมการประสานงานและเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ยอมรับว่าไม่มีการทำคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการทั้ง 9 ท่าน มาพิจารณาประกอบ ซึ่งเมื่อพิจารณาคำวินิจฉัยส่วนตัวของแต่ละท่านจะพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีการกล่าวถึงการจัดทำประชามติก่อนการเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด มีเพียงท่านเดียวจาก 9 ท่าน ที่กล่าวว่าจำเป็นต้องมีการการจัดทำประชามติก่อนการเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ จึงขอให้ประธานรัฐสภาทบทวนการบรรจุร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อให้รัฐสภาได้เดินหน้าแก้ไขรัฐธรรมนูญตามเจตนารมณ์ของทุกฝ่ายต่อไป สมาชิกรัฐสภาแสดงความคิดเห็นว่าหัวใจสำคัญของเรื่องนี้ คือ กระบวนการและวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวมทั้งเห็นความสำคัญของการแก้ไขกฎระเบียบและกติกามากกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสียอีก จึงขอเตือนสติ

สมาชิกรัฐสภาหลาย ๆ ท่านว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับจะทำให้สูญเสียงบประมาณจำนวนมากจากการจัดทำประชามติ จึงขอให้ทบทวนและถอยหลังกลับมาแก้ไขเป็นรายมาตราดีกว่าการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภา ยังมีความเห็นว่าการเสนอญัตติดังกล่าวเป็นประเด็นความขัดแย้งระหว่างประธานรัฐสภากับคณะผู้เสนอร่างรัฐธรรมนูญ เนื่องจากยังไม่มีกรรมาธิการร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้ามาในรัฐสภา ปัญหาจึงยังไม่เกิดกับรัฐสภา หากรัฐสภามีมติเห็นชอบญัตติดังกล่าวนี้ จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน และหากศาลรัฐธรรมนูญตีความว่าให้มีการทำประชามติ ก่อนจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ แต่รัฐสภามีมติไม่เห็นชอบก็เท่ากับประเทศต้องสูญเสียงบประมาณ โดยที่ไม่เกิดผลประโยชน์ใด ๆ จึงเสนอให้ดูพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2561 มาตรา 44 ให้หน่วยงานที่เป็นคู่ขัดแย้งเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเลย โดยไม่ต้องนำเรื่องนี้เข้ามาพิจารณาในรัฐสภา หรือประธานรัฐสภาก็ควรบรรจุร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้ามาพิจารณาในรัฐสภาเสียก่อน รัฐสภาจึงจะสามารถพิจารณาญัตติดังกล่าวได้ รวมทั้งแสดงความกังวลว่าไม่ควรแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ และตั้งข้อสังเกตว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่เป็นประชาธิปไตยอย่างไร หากมีข้อใดที่ไม่เหมาะสมกับบริบทในปัจจุบันก็ควรแก้ไขเป็นรายมาตรา ซึ่งก็มีการแก้ไขให้เห็นเป็นรูปธรรมมาแล้ว สำหรับประเด็นที่กล่าวหาว่าสมาชิกวุฒิสภามาจากเผด็จการ ในวันที่ 10 พฤษภาคมนี้ สมาชิกวุฒิสภาก็จะครบวาระแล้ว บทเฉพาะกาลที่ให้สิทธิในการเลือก นายกรัฐมนตรีก็จะมีผลแต่อย่างไร จึงไม่เห็นควรที่จะแก้ไขทั้งฉบับ นอกจากนี้ ยังกังวลว่าหากมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับจริงจะทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคมมากกว่า และมีความเห็นว่าญัตติดังกล่าวเกินอำนาจของรัฐสภา และหากมีการลงมติจะเป็นการทำผิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่ารัฐสภาสามารถดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ตามอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ และไม่ควรให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของรัฐสภา และโดยปกติมีลำดับขั้นของการเสนอกฎหมายอยู่แล้ว การเสนอญัตติในวันนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ศาลรัฐธรรมนูญเข้ามาแทรกแซงกระบวนการทางนิติบัญญัติหรือไม่ และอาจเป็นขยายขอบเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญให้กว้างขวางมากกว่าเดิม หากยึดมั่นในหลักการและปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ก็จะไม่ทำให้กระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญล่าช้าไปกว่านี้ ฝ่ายนิติบัญญัติก็ควรยึดมั่นในหลักการและอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ และยังสามารถแสดงความคิดเห็นในประเด็นการยื่นกฎหมายของภาคประชาชนจะอย่างไร เมื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญมากำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา มีความเชื่อมั่นในหลักการหากมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะไม่มีผลล่าช้า แก้ไขได้ แต่ต้องลงประชามติจากพี่น้องประชาชนก่อน รัฐธรรมนูญต้องยึดหลักของประชาชนโดยไม่ต้องให้ศาลรัฐธรรมนูญมากำกั้วอำนาจนิติบัญญัติจากคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 4/2564 ทำให้รัฐสภาจะทำอะไรต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก รัฐธรรมนูญคือ สัญญาประชาคมและต้องมาจากความต้องการของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ เมื่อทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีปัญหาจึงต้องมีการแก้ไข

อย่างไรก็ตาม คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญยังคงสร้างความสับสนต่อกระบวนการทำประชามติ เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ ญัตติในวันนี้จึงจะเป็นการทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกัน และเป็นแนวทางในการดำเนินการได้อย่างถูกต้อง รัดกุม และไม่เป็นการใช้งบประมาณโดยเปล่าประโยชน์ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับปี 2560 ไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย จนมาถึงปีนี้ยังไม่ละความพยายาม ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติขอให้รัฐสภา มีมติส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 210 (2) เพื่อหวังนำคำวินิจฉัยของประธานรัฐสภา ไปให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความว่า การที่สมาชิกรัฐสภาเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม โดยมีบทบัญญัติว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยที่ยังไม่ได้ถามประชามติจากประชาชนว่าเห็นด้วยหรือไม่ รัฐสภาจะสามารถบรรจุระเบียบวาระนั้นได้หรือไม่ หรือต้องมีการทำประชามติก่อน แต่ก็ยังไม่ได้ข้อยุติ ซึ่งต้องการความรัดกุมและรอบคอบว่า จะทำให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญมีความปลอดภัยและแก้ไขให้สำเร็จ ได้จริง หากมีการเปรียบเทียบเนื้อหาสาระของร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2 ฉบับซึ่งคล้ายกัน มีการเสนอให้แก้ไขมาตรา 256 และหมวด 15/1 ทำให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ หากร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญถูกบรรจุและพิจารณาเห็นชอบโดยรัฐสภา ในมาตรา 256 (8) แห่งรัฐธรรมนูญ ปัจจุบันกำหนดชัดเจนว่าร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ หากผ่านความเห็นชอบ 3 วาระของรัฐสภา จำเป็นจะต้องจัดทำประชามติ ซึ่งหากผ่านความเห็นชอบของประชาชนจะมี ส.ส.ร.เข้ามาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งจะต้องมีการทำประชามติถามความเห็นจากประชาชนอีกครั้งหนึ่ง จึงขอตั้งคำถามว่ากระบวนการเหล่านี้ขัดต่อคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ ปัญหานี้ให้ไปดูคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้ง 9 คน เพื่อเข้าใจเจตนา ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประธานรัฐสภายังไม่ได้ทำ เนื่องจากตัวแทนคณะกรรมการประสานงานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีมติเสียงข้างมากให้ประธานรัฐสภาไม่บรรจุร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ ศึกษาเพียงแค่วินิจฉัยกลาง ไม่ได้ศึกษาคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เสียงข้างมาก 5 ใน 9 คนวินิจฉัยว่าประธานรัฐสภาบรรจุร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญในระเบียบวาระได้ จึงอนุมานได้ว่าคำวินิจฉัยที่ 4/2564 ประธานรัฐสภาสามารถบรรจุร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ และหากรัฐสภามีมติส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เคยวินิจฉัยมาแล้วเมื่อปี 2564 และยังมีปฏิบัติหน้าที่อยู่ในตอนนี้ ก็จะต้องวินิจฉัย เช่นเดิม ปัญหา คือ ประชาชนจะทราบได้อย่างไรว่าบุคคลใดจะมาเป็นผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ปัจจุบันนี้ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญผูกพันทุกองค์กร อันมีผลก่อให้เกิดความกังวลในตุลาการ และศาลรัฐธรรมนูญสามารถขยายอำนาจขอบเขตมายังฝ่ายนิติบัญญัติได้ ดังนั้น ขอยืนยันแนวทางการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา 256 เติมนำร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน วิธีการที่ดำเนินการคือ มีความโปร่งใส ความเห็นที่แตกต่างสามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขได้ รัฐธรรมนูญให้กำเนิดองค์กรบริหาร

องค์กรณีบัญญัติ รัฐธรรมนูญสามารถแก้ไขได้เหมือนกับกฎหมายทั่วไป แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด ดังนั้น การแก้ไขจะต้องมีการอาศัยเสียงของสมาชิกวุฒิสภา

จากนั้น ประธานรัฐสภา ชี้แจงว่า เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภานั้น ไม่จำเป็นต้องมีความเห็นตรงกันเสมอไป คือประเด็นที่สมาชิกได้อภิปรายว่าเหตุใดประธานสภาไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ โดยมีรองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล กับคณะเป็นผู้เสนอ ซึ่งเป็นการแก้ไขทำนองเดียวกันกับร่างที่นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอนั้น อดีตประธานรัฐสภา ได้วินิจฉัยว่าไม่สามารถบรรจุกฎหมายได้ตามมติความเห็นของคณะกรรมการประสานงาน ได้เสนอความเห็นต่อประธานรัฐสภาวินิจฉัยการบรรจุกฎหมายของสภาได้วินิจฉัยในเบื้องต้น คณะกรรมการมีความเห็นเป็นสองฝ่าย คือ เสียงส่วนน้อยเห็นว่าควรจะได้ และเสียงข้างมากเห็นว่าไม่ควรบรรจุเพราะเป็นกฎหมายทำนองเดียวกัน ดังนั้น อดีตประธานสภาจึงไม่บรรจุ แต่เพื่อความรอบคอบถึงแม้จะเป็นกฎหมายทำนองเดียวกัน แต่เหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป จึงขอให้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง คณะกรรมการจึงมีการประชุมใหม่อีกครั้ง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการเสียงข้างมาก มีความเห็นเป็นไปตามที่สมาชิกรัฐสภาได้กล่าวไว้ว่าจะมีความขัดแย้ง และคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญผูกพันทุกองค์กร ดังนั้น คณะกรรมการเสียงข้างมากมีความเห็นตรงกันว่าไม่สามารถบรรจุได้เช่นกัน

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 31 ให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 210 (2) ด้วยคะแนน 233 เสียง

จากนั้นประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 18.15 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 18.15 นาฬิกา

*****

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร